

МАКЕДОНСКА АЛИЈАНСА ЕДИНСТВЕНО МОЖЕ ДА ЈА ИЗВЕДЕ МАКЕДОНИЈА НА ВИСТИНСКИОТ ПАТ

Господин Ѓорѓија-Џорџ Атанасоски е роден на 18.2.1952 година во с.Марул, Прилепско и е еден од најуспешните македонски бизнисмени во светот. Пред повеќе од три децении ја напушта родната земја Македонија и кариерата ја почнува во САД, како инженер, работејќи во Њујорк Универзитетот. Во 1975 година, заедно со брат му ја сооснова фирмата "Микрофлекс Инк.", чие успешно работење придонесе да стане мултимилионска производствена корпорација за флексибилни метални продукти.

Секретар е на една од најстарите македонски организации во Северна Америка, Македонската заедница во Њујорк, која ја промовира македонската нација, историја и култура. Преку неа ја обедини македонската заедница со спонзорирање социокултурни настани, симпозиуми, вечери на поезијата, спортски настани и слично.

Соработува со американските власти за унапредување на правата на Македонците во САД. Особено е активен во промовирањето на демократијата во Македонија. Шеф е на Организацијата за заштита на македонското име, знаме, Устав и промоција на признавањето на Македонија како суверена земја од страна на земјите од светот. Остварува блиски контакти со повеќе дипломати и организации.

На 24 јуни 1994 година, за да ја назначи важноста и да создаде верба во независните медиуми, господин Атанасоски го кофинансира, организира и етаблира првиот светски македонски неделник "Македонско сонце", кој точно 12 години успешно опстојува на македонскиот медиумски простор, кој е отворен за секој граѓанин во земјата и во светот.

Во 1996 година, во Македонија господинот Атанасоски ја формира партијата Македонска алијанса и е нејзин претседател. Таа има свои ограноци речиси во сите земји во светот во кои живеат Македонци. Македонска алијанса, промовирајќи ги своите патриотски ставови, стана синоним за националната борба на македонскиот народ.

Ѓорѓија-Џорџ Атанасоски упорно продолжува со својот амбициозен план за развој на македонската економија, за излез од кризата и за унапредување на македонската држава.

Човекот кој се докажа како исклучително способен и успешен бизнисмен, докажан патриот, за кого родното огниште, неговиот народ и македонската кауза се во преден план, пред овие парламентарни избори зборува за тоа како во моментот ја гледа сеопштата состојба во Македонија, но и каква би требало таа да биде во иднина...

■ Разговорот го водеше: Елизабета АНДОНОВСКА

Господине Атанасоски, за неколку дена македонските граѓани ќе избираат нов парламентарен состав. Како гледате на сегашното политичко позиционирање на партиите?

АТАНАСОСКИ: Во овој момент на македонската општествена сцена не можам да забележам дека постои некој значаен политички фактор, кој е способен, има сила, потенцијали, кадри да ја извлече земјата од севкупната криза, која партиските елити ја создадоа од 1990 година до денес, при што се крчмеше непроценливо вредното национално богат-

ство. Имено, тие успеаја ова богатство на недозволив незаконски начин да го сконцентрираат кај мал дел од населението. Поради тоа, последиците од оваа општествена, економска, социјална, и ако сакате и безбедносна криза, нема граѓанин кој длабоко не ја чувствува. Убеден сум дека секој од нив, денес, неколку дена пред парламентарните избори, не знае како ќе успее да го преживее месецот, односно да се прехрани семејството, да ги плати сметките, да ги школува децата, едноставно да егзистира како човек.

Во контекст на ова, мислам дека поголемиот дел од граѓаните, ако се исклучи дисциплинираното партиско членство, на 5 јули нема да излезе да гласа, што е многу неповолно за развојот на демократските процеси и општо на демократијата во Македонија, за нашето евроатлантско интегрирање. Тоа е граѓанска должност која сепак мораме да ја исполниме, но претпоставеното однесување на електоратот претставува одраз на лошиот однос на политичарите кон македонската држава, кон македонскиот народ, кон неговиот идентитет, кој со години се распродава за различни лични и туѓи интереси.

И годинава, поточно по кој знае кој пат на било какви избори, Македонците од дијаспората не ќе можат да гласаат, затоа што сите досегашни структури на власта на овие граѓани не им дозволуваат да го остварат основното елементарно демократско право, кое во некои земји во регионот придонесува за зачувување и за негување на националното прашање и развојот на демократијата...

***Грижа за положбата и правата на Македонците, односно на припадниците на македонскиот народ во соседните земји и во цел свет и афирмација и заштита на македонскиот етнички, јазичен, културен, верски, историски и државен идентитет, континуитет и наследство.**

***Обезбедување македонско државјанство за сите Македонци по потекло од цел свет.**

***Репатријација на Македонците - иселеници од Македонија.**

АТАНАСОСКИ: За една демократска земја, која претендира да стане членка на Европската унија и на НАТО, ова претставува невиден преседан. Всушност, тоа значи одземање на едно човеково право, кое е заштитено со сите меѓународни конвенции. Во прилог на ова се и искуствата на земјите од Балканот, кои на достоинствен начин го организираат гласањето во своите дипломатски и конзуларни претставништва. Затоа, не можам да ја прифатам официјалната државна стратегија, која последниве 15 години упорно се брани и се обидува да се откаже од своите граѓани и сонародници кои живеат во странство, а се дел од матичната држава и од македонскиот народ.

Македонија се откажа од Македонците и со бришењето на член 11 од Законот за државјанство. Имено, со него на Македонците по потекло им се овозможуваше полесно добивање државјанство, а со него на директен начин се откажа од својот народ во Егејска, Пиринска, од Македонците во Албанија, во Гора, односно од сите кои живеат во странство или во други земји се на привремена работа.

Досега многу пати сме слушнале како секој политичар, уди-

рајќи се в гради, се декларира за патриот, кој до последната капка крв ќе се бори и ќе ги брани македонската нација и идентитет. Верувајте ми ваквите пароли не само што не ни помогнаа, туку тие и ни одмогнаа, така што ни се случува она спротивното, за грст пари се продадоа честа и достоинството на македонскиот народ. При тоа, се донесоа куп закони кои одат на штета на македонската нација и затоа од држава на Македонци станавме држава на сите, само не и на Македонци. Кому сè ова му оди во полза? Кој ли ги измислува овие причини за

Грижа за верскиот идентитет и за положбата и правата на Македонците со исламска вероисповед во Македонија и во соседните земји на Македонија - Торбешите, Гораните и Помаците, како нераскинлив дел од македонскиот народ.

одредени постапки, кои всушност се неиздржани? За каква ли "демократија" станува збор во оваа наша држава кога обичниот човек го нема ниту најелементарното право, а тоа е правото на глас да избира или да биде избран, доколку е чесен, способен и неизвалкан Македонец.

Оваа изборна кампања покажа дека сите партии во Македонија акцентот на своите програми го ставаат на економијата. Но, поучени од горкото и тешко минато

дали можеме да поверуваме дека тие имаат кредибилитет да зборуваат за економија, инвестиции, развој итн., кога се неуспешни политичари, односно промашени бизнисмени, подложни на мито и на корупција?

Кога веќе го спомнавте аграрот, ние сме единствена земја во регионот која ја укина премијата за речиси сите стратешки земјоделски култури...

АТАНАСОСКИ: Факт е дека политичарите во Македонија многу добро знаат во каква состојба и до која мерка е осиромашен народот. Пред сè, зашто на ваквата состојба ѝ кумуваа токму тие. Затоа не нè изненадува тоа што сите партии во своите програми на прво место го ставаат проблемот со економијата, инвестициите, вработувањето итн. Токму тука тие и "ловат" гласови, знаејќи дека на сите граѓани главен проблем им е економската немаштија, од кој невработеноста им е една од најболните точки. Ова го велам зашто имавме комплетно промашена кампања со наводно вработување по еден член од семејството, што нормално во практиката се покажа неуспешно. Начинот на кој треба да функционира државата не треба да се сведе на празни ветувања, на измислувања нови модели, на економско и финансиско консолидирање на состојбите во државата, туку треба нешто да научиме од западниот свет, кој оваа состојба ја решава со многу оригинални методи. Имено, со сузбивање на митото, корупцијата, бирократијата, и на сите форми на притисок врз стопанството, политичарите најлесно и без лажни ветувања можат да придонесат, ако не за целосно решавање, тогаш за максимално релаксирање на економската состојба во Македонија. Значи, ако со овој метод ги натераме и домашните бизнисмени да инвестираат, тогаш странските инвеститори сами ќе ја стават Македонија на нивната бизнис карта. Во тој случај нашата земја ќе стане перспективна бизнис дестинација за сите поголеми светски брендови, кои ќе бидат привлечени од нашите компаративни предности за инвестирање, а тоа се стабилна политичка состојба, релативно ниска цена на трудот во споредба со другите земји, квалификувана работна сила и голем број природни ресурси, кои во изминативе 15 години не беа откриени од "странците". Таков е случајот со рудниците, кои до пред деценија ипол на Македонија постојано годишно ѝ носеа чист девизен прилив од повеќе од 300 милиони американски долари. Тука секако спаѓаат туризмот, како и аграрниот сектор, кој никако да го добие вистинскиот третман од државата и покрај огромните потенцијали кои лежат во него. Исто така, на пример, со динамизирање на градењето нови сообраќајници и конечно завршување на пругата кон Бугарија, Македонија може активно да ја интензивира градежната оператива со која располага.

АТАНАСОСКИ: Колку за илустрација, поради укинувањето на премиите и држењето ниски откупни цени државата им го сврте грбот на одгледувачите на повеќе земјоделски култури. Жално е една земја како Македонија, со површина повеќе од 25.000 ки-

лометри квадратни и околу 2.000.000 жителя, речиси половината од своите потреби за лебно жито да ги увезува од соседните земји и од Аргентина. Кога некој од странство би прошетал по нашите полиња едноставно би се зачутил како е можно толку плодно земјиште да остане необработено, иако има добра инфраструктура и заинтересирани лица кои би ја зеле земјата под закуп за да ја обработуваат. За жал, покрај житото, ваква е состојбата и со тутунот, оризот, шеќерната репка и други стратешки производи. Дека ножот е дојден до коска најдобар пример се раногридарските производи, кои годинава буквално се фрлаа на буниште, што се случи со краставиците во Струмичко. Затоа е несфатливо како и натаму ни една политичка партија не може да сфати дека со преселбата, да речеме, на Министерството за земјоделство, во нашите земјоделските краеве, заедно со агроберзата, која никако нема потреба да се наоѓа во Скопје, овој проблем за кратко време би се ублажил и состојбата би се станала поднослива.

Неколку влади се обидуваа да привлечат странски инвестиции и реномирани брендови.

Нивната лоша тактика и стратегија придонесоа од сè ова да нема речиси ништо. И оние наши луѓе кои се осмелија, еден од нив со години сте и Вие, се соочија со проблеми во работењето...

АТАНАСОСКИ: Секој инвеститор, домашен или странски, во преден план го има оплодувањето на својот капитал. Но, тука Македонија има уште еден голем адут кој сите овие 15 изминати години остана неискористен, а тоа се нашите иселеници. Многу ми е жал што македонските политичари, никако не најдоа начин да се приближат до земјите во кои има голем број наши луѓе и да ѝ посветат внимание на потребата од формирање силно економско лоби во нашите дипломатски и конзуларни претставништва. Во светот постојат голем број успешни Македонци, кои сакаат и можат економски да ѝ по-

могат на Македонија. Но, кадровските решенија, со кои се екипираат македонските дипломатски мисии, сметаат дека при развојот на комуникацијата меѓу Македонија и земјата-домаќин не треба во значителна мерка да се консултираат успешните Македонци во светот и така да се искористат финансиските потенцијали на нашите луѓе. За волја

на вистината, досега неколку пати се одржаа економски средби со иселениците од земјава. При тоа нашите финансиски моќни луѓе им укажаа на домашните политичари на потребата од итно консолидирање на судскиот систем, како и за намалување на бирократските процедури за отворање и водење бизнис во Македонија. За жал, политичарите останаа глуви на барањата на македонските бизнисмени низ светот, па состојбата е таква каква што ни е на економски план. Точно е дека вложувам во Македонија, но со една цел, а тоа не е онаа која ме води во мојата американска компанија, тука во татковина не ме мотивира профитот, туку желбата на мојот народ да му овозможа што е можно подобра економска иднина. Затоа и во САД сум во консултација со многу американски компании, кои се подготвени да вложуваат во земјава. Но, нашите политичари мора да сфатат дека правилата на игра, кои важат во економијата на светско ниво, мораме да почнеме да ги почитуваме и во Македонија. А тоа ќе значи искоренување на митото, корупцијата, бирократијата. Да се излекуваме од завидливоста за нечија успешност.

Таканаречените домашни бизнисмени, кои се блиски до политичките структури во Македонија, досега не овозможија влегување на странски капитал, односно се плашат од конкуренција. Тоа исто се случува и во банкарскиот сектор...

АТАНАСОСКИ: Многу мои колеги досега ме прашуваа зошто е тешко да се инвестира во Македонија, односно како опстојувам во нашава земја, бидејќи знаат дека во последнава деценија ипол континуирано инвестирам во одредени стопански субјекти. Мојот одговор секогаш беше половичен, бидејќи чувствував срам затоа што моите сонародници го кочеа економскиот бум во Македонија. Прво, и по 15 години сè уште е присутна бирократијата, која го отежнува почнувањето легален бизнис. Во прилог на ова е и континуираното менување на законските прописи, што и покрај солидната нормативна подготовка, никако да се спроведе во реалниот економски сектор. Странските инвеститори никогаш не би сакале да се поврзат со домашни бизнисмени, кои се обидуваат да градат

непартнерски односи, што се базираат врз долги развојни проекти. Сакам да потенцирам дека капиталот е плашлив зајак и во случај инвеститорите да почувствуваат дека нивните финансиски средства се небезбедни, тие воопшто нема да вложуваат во државава. Во Македонија, освен политичкото влијание врз инвестирањето главен проблем претставува и затворениот банкарски пазар, кој сега го контролираат две до три големи македонски банки. Иако едната од нив се

наоѓа во рацете на грчките банкири, сепак не можеме да зборуваме за либерализација на македонскиот банкарски простор. Во изминатиов период неколку големи европски банки покажаа реален интерес за влез на македонскиот финансиски пазар, но како по правило по посетата на владејачките структури во Македонија, тие се откажуваат од желбата за инвестирање во земјава. Не можам да сфатам како и покрај обидите на големите осигурителни компании ниедна влада не направи ништо за да ги привлече нивните пари, за разлика од околните земји, во кои се присутни речиси сите поголеми осигурителни куќи. А без банки и без осигурителни компании не можеме да зборуваме за солиден бизнис. Затоа и состојбата во економскиот македонски живот е во таква очајна состојба.

Која е слабоста на економските програми на политичките партии?

АТАНАСОСКИ: Сите економски програми во едно

сè исто, а тоа се ветувањата, кои не се базирани во насока на покренување процеси за намалување на невработеноста, што посредно значи и раздвижување на стопанството и раст на бруто домашниот производ. На пример, следејќи ги активностите на сите досегашни владејачки структури на ова поле, може да се констатира дека премногу време се изгуби во промашениот процес на приватизација, поради кој немавме реално рестартирање на капацитетите, а истовремено се зголемуваше и бројот на невработените. Значи, ако се искористеа сите кредити од ММФ, од Светска банка итн. за инвестирање во почнување мали бизниси, поточно ако средствата ѝ се дадеа на невработената квалификувана сила, тогаш ќе немавме речиси 400.000 луѓе во агенциите за вработување. Доколку ова се оствареше, единствено што државата ќе требаше да направи е да им помогне на невработените и отпуштените работници, веднаш и без поголемо администрирање, да основаат сопствени фирми за да можат да конкурираат за средствата од овие фондови. Овој позајмен капитал требаше да биде евтин, значи со мала банкарска камата, грејс период и со користење гарантен фонд, кој ќе помогнеше банките полесно да ги одобруваат кредитите

за малите стопанственици. Токму овој сектор ќе можеше да ја апсорбира големата "армија" невработени, со што ќе се избегнеше масовното осиромашување на македонските граѓани во изминативе години.

Според кажаното, ние не сме изгубен случај за финансиско стабилизирање, но како што ни се одвиваат политичките движења набрзо би можело да ни се случи да зборуваме за друга држава, но каква Македонија тоа ќе биде?

АТАНАСОСКИ: На оваа тема постојано зборувам со американските и светските фактори. Како Македонец длабоко сум загрижен за мојата земја која навистина минува низ тежок политички процес, а морам да признаам дека тој е во зависност од геостратешките движења во регионот и пошироко.

Грижа за положбата и состојбите во Македонската православна црква, помош, заштита и афирмација на самостојноста на Македонската православна црква, екстериторијалност на Македонската православна црква и поттикнување на условите за возобновување на Патријаршијата на Македонската црква.

Ако се осврнеме на нашето историско минато, тогаш оваа состојба ми личи на онаа од XIX век, времето на македонската национална преродба, кога се цртаа разни карти, без за било што да се прашува македонскиот народ кој пролеа многу крв. Зошто ова го посочувам? Вината мораме да ја бараме кај себе, бидејќи таа постојано нè става на испит за тоа кои сме, што сме, од каде ни се корените, од кого потекнуваме. Често пати на оваа тема јавно сум зборувал дека корените длабоко ни се врежани во античка Македонија. Значи, тоа е времето на Филип II и Александар Македонски, двајцата најголеми државници, стратегии, војни од македонската династија, која е постара од многу други во Европа. Но, тие никогаш не ја предале својата нација, напротив македонската култура ја пренеле сè до Индија. Македонската тогашна дипломатија е учебник, однос треба да претставува азбука за сегашните политичари. Да не зборуваме за воените успеси или стратегии, кои се изучуваат во најголемите армии во светот. За жал, тој дух, тој идентитет недостасува кај последниве генерации македонски политичари. Кај нив како да е врежан колективниот ум за себеуништување, односно нереспектирање на својот јазик, култура, нација, црква.

Што сакате да потенцирате? Дека се изгубивме во идентитетот, во времето и во просторот?

АТАНАСОСКИ: Можеби да, можеби не. Ако се инспирирате од потезите на одредени квази македонски политички структури тогаш станува збор за продавање на душата на ѓволот. Но, јас сè уште верувам дека длабоко во сите нас постојат сили кои веруваат во македонската кауза, бидејќи таа нè учи дека и во најлошите услови за живеење, нашата нација опстанала на овие простори и пошироко. Тоа што и сега се обидуваат да не го признаат постоењето воопшто на македонската нација, се покажа контрапродуктивно бидејќи сите европски структури за човекови права ја осудија таквата политика.

Значи, доаѓа моментот кога треба да се изнајдат методи и инструменти за уништување на ваквите негативни активности. Карактеристичен пример за тоа е односот на СПЦ кон Македонската православна црква. Во никој случај не може ќерката да е постара од мајката. За ова сведочат фактите - Охридската патријаршија е столбот на целото православие, на Македонската православна црква, а се разбира и на македонскиот народ, кој со векови се потпираше на нејзините апостоли. Истовремено, Црквата го чувала и националниот идентитет и, пред сè, ги создавала идните романтичари за саморазбудувањето на нацијата. Таа покажа дека непријателот не може да го уништи срцето, духот, културата, јазикот, традициите ако не ги пронајде предавниците во македонскиот народ, што всушност денес и се случува. Мислам дека ние треба да се вратиме на нашата традиција, негувајќи го јазикот, враќајќи го националното достоинство и културното наследство, кое сега се чува во трезорите на соседните земји, ќе го совладаме атакот врз нас. Тоа ни дава силна гаранција дека сме постоеле и сме умееле да почитуваме различно културно битисување. Мораме да живееме со сите народи на Балканот, но истовремено да се почитуваме и себеси, својата нација и да се развиваме во духот на глобализационите процеси во светот.

Вие сте еден од малкумината македонски бизнисмени, политичари, кои на прво место, во Вашата партија Македонска алијанса и воопшто, Македонците го третирате како нешто највредно на светот...

АТАНАСОСКИ: Очигледно вам ви е познат Статутот на партијата Македонска алијанса. За разлика од други македонски партии, кои 15 години прават "мејк ап" интервенции за да се

Односите со соседните и сите други земји за сите прашања од заеднички интерес Република Македонија ќе ги гради на: мирен начин, по пат на преговори по сите прашања од заеднички интерес врз рамноправна основа и со заемно почитување, немешање во внатрешните работи, неповредливост на границите, ненапаѓање, неизразување територијални претензии и развој на добрососедските односи во интерес на мирот, стабилноста и соработката на Балканот и во Европа.

најдат на власт или да го оправдаат своето однесување кон македонското национално прашање, нашиот Статут и Програмата не се променети. Тоа доволно укажува дека многу малку се работи на ревитализација на македонската политичка сила, која се изгуби поради негативните чекори кои директно се одразија врз судбината на македонскиот народ и врз Македонија. Значи, повторно треба да зборувам за состојбата во економијата, за непринципиелните уставни измени, за парадерите во политиката, за сите оние кои всушност од политиката направија пари, а не продолжија со зацврстувањето на државноста на македонската нација. Ако сакаат нешто да научат тоа можеа да го пронајдат во минатото, империјата на Александар Македонски не се одржала само врз база на македонската фаланга, туку и на наследниот политички дух.